

Streszczenie

Początek mojej rozprawy poświęcony jest przedstawieniu pokrótce rzeźbiarza Juliana Waltera i jego twórczości, w szczególności rzeźby z cyklu powstałego w 1991 r., które stworzone zostały głównie z materiałów marmurowych i syntetycznych. Wyjaśniam, dlaczego wybrałem rzeźbę "Pomnik pewnego kciuka", która stała się inspiracją do skomponowania muzyki.

W następnej części pracy przedstawiam swoją wizję ukazania rzeźby w muzyce. W tym celu opisuję doskonałą ideę dźwięku, a mianowicie akustyczną reprodukcję rzeźby, wynikającą z tego obsadę instrumentalną, elektroniczne urządzenia dźwiękowe i scenografię. Następnie przechodzę do bardziej szczegółowych informacji na temat trzech głównych elementów rzeźby i tego, jak pokazują je muzycznie: "ręka / kciuk", "liny" i "głowa / mózg".

Kolejnym ważnym elementem pracy jest szczegółowa analiza materiału muzycznego, bazująca na przykładach z powstałej partytury. Moim celem było unikanie "tradycyjnego" rodzaju melodii, harmonii i rytmu. W dalszym toku rozprawy opisuję naturę zdarzeń akustycznych wytwarzanych przez instrumenty muzyczne, a także sztuczne muzyczne zdarzenia dźwiękowe generowane przez generatory dźwięku elektroakustycznego oraz sposób, w jaki rozwiązałem problem, wybierając, projektując i stosując te wydarzenia muzyczne w mojej kompozycji.

Wyciągając wnioski wyjaśniam, w jaki sposób, wykorzystując materiał opracowany zgodnie z tym zadaniem, uczyniłem postrzeganą podobnie skomponowaną sztuczną przestrzeń elektroakustyczną jako niezależny element muzyczny, ponieważ zawsze zależy to od podawanych sygnałów akustycznych.

Pracę kończę rozważaniami nad problematyką połączenia i równoważności dźwięków syntetycznych i akustycznych oraz wynikającego z tego nowego rodzaju doświadczenia dźwiękowego.